

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Pacific World Limited ja FDD International Limited

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 28.11.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1417/2007 tulkinta ja sen pätevyys siltä osin kuin siinä luokitellaan muotittiin puristetusta muovista valmistetut tekokynnet alanimikkeeseen 3926 90 97 (muut muovitavarat).

Tuomiolauselma

Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 28.11.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 1417/2007 on pätevä siltä osin kuin siinä luokitellaan tekokynnet ja siten kyseisen asetuksen liitteessä kuvatut tekokynsarjat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 17.10.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1549/2006, liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 3926 90 97.

(¹) EUVL C 209, 31.7.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.7.2011 (Korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Lotta Gistön vireille panema asia

(Asia C-270/10) (¹)

(Pöytäkirja Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista — Pöytäkirjan 14 artiklan ensimmäinen kohta — Unionin virkamiesten puolison verotuksellisen kotipaikan määrittäminen — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan henkilöä, joka on asunut kolmen vuoden ajan ulkomailla, ei enää pidetä maassa asuvana eikä hän täten ole enää yleisesti verovelvollinen)

(2011/C 298/13)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosainen

Valittaja: Lotta Gistö

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 14 artiklan (josta on tullut 13 artikla) tulkinta — Euroopan unionin virkamiesten ja heidän omaa ansiotoimintaa harjoittamattomien puolisoitten verotuksellisen kotipaikan määrittäminen jäsenvaltiossa, josta he ovat lähtöisin — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kyseisen maan kansalaisten ei enää katsota asuvan mainitussa valtiossa eivätkä he täten enää ole siellä yleisesti verovelvollisia tuloistaan sen jälkeen, kun kolme vuotta on kulunut sen vuoden päättymisestä, jonka aikana he ovat lähteneet maasta

Tuomiolauselma

Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan, joka liitettiin alun perin Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta tehtyyn sopimukseen ja sitten Amsterdamin sopimuksen nojalla EY:n perustamissopimukseen, 14 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että Euroopan unionin palveluksessa aloittavan henkilön puolison, joka pelkäänsä siitä syystä, että ensin mainittu henkilö aloittaa työskentelyn Euroopan unionin palveluksessa, muuttaa asumaan muun jäsenvaltion alueelle kuin siihen jäsenvaltioon, jossa hänen verotuksellinen kotipaikkansa oli ensin mainitun henkilön ryhtyessä hoitamaan tehtäviään unionissa, verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan edelleen viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, jos kyseinen puoliso ei harjoita omaa ansiotoimintaa.

(¹) EUVL C 221, 14.8.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.7.2011 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta

(Asia C-274/10) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vähennysoikeus — Käyttämistavat — 183 artikla — Kansallinen säännöstö, joka mahdollistaa liikaa maksetun arvonlisäveron palautuksen vain siltä osin kuin tällainen liiallinen määrä ylittää vielä maksamatta oleviin liiketoimiin sisältyvän veron määrän)

(2011/C 298/14)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou, B. Simon ja K. Talabér-Ritz)

Vastaaja: Unkarin tasavalta (asiamiehet: M. Fehér, K. Szijjártó ja G. Koós sekä szakértő K. Magony)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) rikkominen — Kansallinen säännöstö, joka mahdollistaa liikaa maksetun arvonlisäveron palautuksen vain siltä osin kuin tällainen liiallinen määrä ylittää vielä maksamatta oleviin liiketoimiin sisältyvän veron määrän — Verotuksen neutraalisuuden periaatteen loukkaaminen

Tuomiolauselma

1) Unkarin tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY mukaisia velvoitteitaan,

— koska se velvoittaa sellaiset verovelvolliset, joiden veroilmoituksesta ilmenee kyseisen direktiivin 183 artiklassa tarkoitettu ylimenevä osa tietyn verokauden ajalta, siirtämään tällaisen liikaa maksetun veron kokonaisuudessaan tai osittain seuraavalle verokaudelle, jos ne eivät ole maksaneet vastaavan oston koko määrää tavaroiden luovuttajalle, ja

— koska kyseisen velvollisuuden takia tietyt verovelvolliset, joiden veroilmoituksesta ilmenee jatkuvasti ”ylimeneviä osia”, joutuvat siirtämään tällaisen liikaa maksetun veron useammin kuin kerran seuraavalle verokaudelle.

2) Unkarin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 221, 14.8.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 28.7.2011 (Verwaltungsgerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Agrana Zucker GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Asia C-309/10) (¹)

(Sokeri — Sokeriteollisuuden väliaikainen rakenneuudistusjärjestelmä Euroopan yhteisössä — Asetus (EY) N:o 320/2006 — 11 artikla — Rakenneuudistusrahaston tulojen ylijäämä — Sitominen maataloustukirahastoon — Rajoitetun erityistoimivallan periaate ja suhteellisuusperiaate — Perusteluvelvollisuus — Perusteeton etu)

(2011/C 298/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaisten

Kantaja: Agrana Zucker GmbH

Vastaaja: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Verwaltungsgerichtshof — Yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, s. 42) 11 artiklan tulkinta — Väliaikaisen rakenneuudistuksen määrääminen tilanteessa, jossa väliaikainen rakenneuudistusrahasto on huomattavasti ylijäämäinen ja jossa rahoitustarpeen lisääntyminen näyttää poissuljetulta — Vastaavuus yleisen veron käyttöönoton kanssa — Rajoitetun erityistoimivallan periaatteen loukkaaminen

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 11 artiklaa on tulkittava siten, että väliaikainen maksu on perittävä täysimääräisenä myös silloin, kun rakenneuudistusrahastossa on tulojen ylijäämä.
- 2) Esitetyn toisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 320/2006 11 artiklan pätevyteen.

(¹) EUVL C 260, 25.9.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 28.7.2011 (korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Nordea Pankki Suomi Oyj:n vireille panema asia

(Asia C-350/10) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 ja 5 alakohta — Vapautukset — Tilisiirrot ja maksut — Arvopapereita koskevat liiketoimet — Sähköiset sanomanvälityspalvelut rahoituslaitoksille)

(2011/C 298/16)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaisten

Nordea Pankki Suomi Oyj

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 ja 5 alakohdan tulkinta — Pankkitoimien vapauttaminen arvonlisäverosta — SWIFT-palvelut pankeille

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 ja 5 alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisen säännöksen mukainen vapautus arvonlisäverosta ei kata pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sähköisiä sanomanvälityspalveluja rahoituslaitoksille.

(¹) EUVL C 246, 11.9.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.7.2011 — Mediaset SpA v. Euroopan komissio ja Sky Italia Srl

(Asia C-403/10 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Avustukset, jotka Italian tasavalta on myöntänyt edistääkseen digisovittimien hankintaa — Sellaisten sovittimien sulkeminen avustusten ulkopuolelle, jotka mahdollistavat yksinomaan satelliittivälitteisten televisio-ohjelmien vastaanottamisen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi)

(2011/C 298/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaisten

Valittaja: Mediaset SpA (edustajat: dikigoros K. Adamantopoulos, avvocato G. Rossi, ja dikigoros E. Petrissi)